

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 299/2026
19.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Ивковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Ивковића, адвоката Јелене Добричић Лукић и адвоката Владимира Чабаркапе, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 479/24 од 15.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1163/25 од 22.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 19.03.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Ивковића, адвоката Јелене Добричић Лукић и адвоката Владимира Чабаркапе, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 479/24 од 15.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1163/25 од 22.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 479/24 од 15.10.2025. године окривљени Милош Ивковић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.07.2024. године до 25.12.2024. године. Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ и члана 246. став 8. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то: 8.296,86 грама опојне дроге Cannabis и осталих предмета ближе описаних у изреци пресуде. Окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1163/25 од 22.01.2026. године делимичним усвајањем жалби окривљеног Милоша Ивковића и његовог браниоца, адвоката Јелене Добричић Лукић, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 479/24 од 15.10.2025. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је

Апелациони суд у Београду окривљеног Милоша Ивковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 25.07.2024. године до 25.12.2024. године, док су у преосталом делу жалбе окривљеног Милоша Ивковића и његовог браниоца, адвоката Јелене Добричић Лукић и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у целисти, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначено делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Милоша Ивковића, адвокат Јелена Добричић Лукић и адвокат Владимир Чабаркапа, због повреда закона из члана 74. тачка 3) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или га осудити за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осудити на нижу казну затвора или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду уз наредбу да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Браниоци окривљеног Милоша Ивковића, адвокат Јелена Добричић Лукић и адвокат Владимир Чабаркапа, захтев за заштиту законитости подносе због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, и то на записнику о претресању стана и других просторија ПС Врачар од 25.07.2024. године и доказима који су из њега проистекли. Са тим у вези, браниоци окривљеног у захтеву наводе да је доказна радња претресање стана и других просторија спроведена супротно одредби члана 74. тачка 3) ЗКП и члана 156. став 2. ЗКП јер окривљени није имао браниоца од када је лишен слободе и није поучен о праву да узме браниоца који може присуствовати претресању, при чему сматрају и да, у конкретном случају, нису биле испуњене претпоставке за претресање прописане одредбом члана 156. став 7. ЗКП јер из исказа сведока претресања АА и ББ, које у захтеву браниоци цене уз исказе сведока ВВ и ГГ, полицијских службеника ПС Врачар, произилази да је претресање у највећем делу извршено без присуства окривљеног и сведока.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Ивковића, Врховни суд оцењује као неосноване.

Из записника о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, УКП, ПС Врачар од 25.07.2024. године, произилази да је у временском периоду од 16.30 часова до 20.00 часова, извршено претресање стана и других просторија у Београду, улица ... које користи окривљени Милош Ивковић, и то на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп Пов 979/2024 од 19.07.2024. године, којом је наређено да се изврши претресање стана и других просторија на наведеној адреси, чији држалац је ДД, а које користи НН лице, као и насилан улазак у исте уколико корисник неће добровољно да отвори врата. Пре предузимања претресања, наведена наредба је у смислу члана 156. став 1. ЗКП предата окривљеном Милошу Ивковићу, што је констатовано у записнику, уз позив да добровољно преда лица, односно предмете који се траже, док након поуке да има право да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању, у записнику није констатовано да ли је окривљени захтевао или није захтевао присуство браниоца. Претресање стана и других просторија састојало се од претресања ходника, купатила, кухиње и три собе у приземљу куће, и ходника и две собе на спрату куће, а предмети пронађени током претресања и место њиховог проналаска описани су у предметном записнику, извештају о форензичком прегледу лица места ПС Врачар Кт 105-100 од 26.07.2024. године и потврди о привремено одузетим предметима ПС Врачар број 41173/2024 од 26.07.2024. године, коју је окривљени потписао без примедби. Наведена доказна радња обављена је у присуству два пунолетна грађанина у својству сведока и то АА и ББ, који су према констатацији на записнику, поучени о њиховој улози током спровођења претресања и исти су, уз овлашћена службена лица ПС Врачар и окривљеног Милоша Ивковића, потписали записник на ком нису констатоване било какве примедбе.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је претресање стана и других просторија, у конкретном случају, у свему извршено у складу са одредбама члана 155, 156. и 157. ЗКП, којима су прописане претпоставке и поступак спровођења ове доказне радње, при чему наводи захтева за заштиту законитости да окривљени није поучен о праву да узме браниоца који може присуствовати претресању и да сведоци нису присуствовали претресању, нису од утицаја на законитост овог доказа, обзиром да из исказа сведока ВВ и ГГ, полицијских службеника ПС Врачар, које су нижестепени судови у потпуности прихватили, произилази да је окривљени поучен о праву да узме адвоката, односно браниоца који може присуствовати претресању и да су сведоци присуствовали претресању, што је констатовано и у самом записнику. При томе, на записнику није констатовано да је окривљени захтевао да бранилац присуствује претресању, а како присуство браниоца овој доказној радњи, према одредби члана 156. став 2. ЗКП, није обавезно, то Врховни суд, супротно наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, налази да су записник о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, УКП, ПС Врачар од 25.07.2024. године и потврда о привремено одузетим предметима која је из њега проистекла, законити докази, на којима се пресуда у смислу у смислу одредаба Законика о кривичном поступку може заснивати.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милоша Ивковића, у вези истакнуте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, указује на повреду закона из члана 74. тачка 3) ЗКП и са тим у вези истиче да окривљени није имао браниоца дана 25.07.2024. године у 16.00 часова, када је лишен слободе.

Одредбом члана 74. тачка 3) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен-од лишења слободе, па до правноснажности решења о укидању мере.

Одредбом члана 294. став 1. ЗКП прописано је да лице ухапшено у складу са чланом 291. став 1. и чланом 292. став 1. тог законика, као и осумњиченог из члана 289. став 1. и 2. наведеног законика, јавни тужилац може изузетно задржати ради саслушања најдуже 48 часова од часа хапшења, односно одазивања на позив. Ставом 2. истог члана, прописано је да о задржавању, јавни тужилац или по његовом одобрењу, полиција одмах, а најкасније у року од два часа од када је осумњиченом саопштено да је задржан, доноси и уручује решење, док је ставом 5. овог члана прописано да осумњичени мора имати браниоца чим орган поступка из става 2. овог члана донесе решење о задржавању.

Из списка предмета произилази да је према окривљеном Милошу Ивковићу решење о задржавању донето дана 25.07.2024. године у 17.30 часова, када је саопштено окривљеном и његовом браниоцу по службеној дужности, адвокату Јелени Добричић у складу са чланом 294. став 5. ЗКП, па је Врховни суд супротне наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, оценио као неосноване.

Преостале наводе захтева за заштиту законитости којима браниоци окривљеног Милоша Ивковића изношењем сопствене оцене исказа сведока АА, ББ, ВВ и ГГ, оспоравају оцену доказа и чињенична утврђења нижестепених судова о присуству окривљеног и наведених лица доказној радњи претресања, Врховни суд није разматрао обзиром да погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законом дозвољен разлог, због ког окривљени преко браниоца, може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић